

Pořízení íránského letadla Su-35 je nebezpečnější, než si myslíte

Ni nationalinterest.org/feature/iran-s-su-35-aircraft-procurement-more-dangerous-you-think-206080

6. ledna 2023

Írán využívá rostoucí závislosti Ruska na levných íránských zbraních uprostřed své klopýtající kampaně na Ukrajině a nyní je připraven opatřit si desítky ruských letadel Su-35. Zatímco některá západní hodnocení mají tendenci zlehčovat závažnost akvizice a tvrdí, že by to drasticky nezměnilo rovnováhu vzdušné síly v Perském zálivu, Su-35 by poskytl bezprecedentní podporu teheránské kontrole nad íránským vzdušným prostorem. Takové úsilí o rozvoj schopností je zvláště nebezpečné, protože režim se přibližuje jaderné bombě.

Ještě důležitější je, že ambiciózní výměna ruských stíhaček Su-35 výměnou za íránské bezpilotní letouny a pravděpodobně i balistické střely je pro Západ ponurý kalkul. Současné vojenské transakce mezi Teheránem a Moskvou odhalily novou geopolitickou epizodu. Washington a jeho spojenci nyní čelí agresivnější a nepřátelštější ose než kdy jindy.

Vstupte do Su-35: The Flanker on Steroids

Vzhledem k zastaralému vojenskému arzenálu Teheránu a velmi velkému vzdušnému prostoru je Su-35 velmi lukrativním úlovkem. Su-35, pocházející ze základní linie Flanker, je ruský stíhací letoun vzdušné převahy 4.5. ^{generace}, který má lepší poměr tahu k hmotnosti

než jeho předchůdce Su-27. Platforma je supermanévrovatelná, což znamená, že je schopna provádět řízené manévry, které by jinak nebyly možné prostřednictvím běžné aerodynamiky. Jeho motory pro vektorování tahu, trysky turboventilátorů Saturn AL-41FS, mohou nezávisle směřovat různými směry. Tato kinematická hrana umožňuje Su-35 sledovat velmi vysoké úhly náběhu a umožňuje mu pohybovat se jedním směrem, když jeho nos míří do jiného. Letoun má silnou hbitost a maximální rychlost Mach 2,25. Rakety R-73, které Írán pravděpodobně obdrží, mohou být odpáleny „mimohlavně“ na nepřátelské plošiny mimo čelní kužel letadla pomocí zaměřovačů na přilbě, což umožňuje alespoň 70procentní pravděpodobnost zabití. Celkově mluvíme o skutečně hrozivém letadle, zejména pokud jde o leteckou válku v rámci vizuálního dosahu.

Se Su-35 by se také mělo zacházet opatrně v boji na dálku. Pasivní elektronicky snímaný radar (PESA) Irbis-E letadla je vysoce výkonný. Oficiální informační list tvrdí, že dosah detekce radaru Irbis-E je mezi 350 a 400 kilometry pro cíl s radarovým průřezem 3 m², což je srovnatelné se standardním stíhačem čtvrté generace bez prvků s nízkou pozorovatelností. Konfigurace radaru Su-35 a digitální kokpit poskytují pilotovi dobrou orientaci v čelním pohledu.

Radar Irbis-E podporuje režim „track-while-scan“ (TWS) až pro osm cílů ve vzdušném boji na velké vzdálenosti. Jednoduše řečeno, režim TWS nabízí kompromis mezi nižším rozlišením (kvůli omezené energii radaru směřované na cíle) a možností zasáhnout více cílů najednou. Ponaučeníz probíhající letecké války na Ukrajině naznačují, že když ruské Su-35 odpalovaly rakety R-77-1 mimo viditelný dosah (BVR) podporované režimem TWS radaru Irbis-E, ukrajinští piloti neobdrželi žádné varování od jejich radarové varovné přijímače (RWR) po dlouhou dobu. Zatímco spoléhání se na TWS snižuje šance na zabití ve srovnání s jedno-cílovou dráhou, vyvíjí tlak na protivníka ve velkém vzdušném prostoru. V důsledku

toho by kombinace radaru Irbis-E a raket R-77-1 BVR s aktivním radarovým naváděním posílila kapacitu bojové vzdušné hlídky (CAP) íránského odstrašujícího prostředku.

Íránský vzdušný prostor je stále nebezpečnější

I když samotné nákupy letounů Su-35 ze strany Teheránu by neobrátily vojenskou rovnováhu na Blízkém východě vzhůru nohama, rozhodně by to udělalo z íránského vzdušného prostoru zhoubnější místo pro provoz. Tato potenciální změna by se týkala vojenské rovnováhy mezi Íránem a Perským zálivem i izraelské preventivní úderné karty.

S výjimkou Izraele spojenci Washingtonu na Blízkém východě neprovozují taktické letouny páté generace stealth. I když to neznamená, že americká (pokročilé varianty F-16 a F-15) a evropská (Eurofighter Typhoon a Rafale) řešení jsou zastíněna ruskými Su-35, jedna věc je jasná; žádný expert si nemůže nárokovat absolutní převahu ve prospěch 4. a 4.5. západního letadla proti nejnovějším Flankerům . Tento vojenský kalkul je problém sám o sobě. Protože, stejně jako ozbrojené síly Spojených států, ani spojenci Washingtonu v regionu se nezapojili do žádného ozbrojeného konfliktu, aniž by měli nesporný technologický náskok v oblasti obrany.

Vzhledem k tomu, že odcházející ministr obrany Benny Gantz naznačil vyhlídky na preventivní vojenskou akci proti íránskému jadernému programu „za dva nebo tři roky“, získává íránský nákup Su-35 další význam. Pokud jde o jakýkoli scénář izraelského F-35I versus íránský Su-35, je třeba vzít v úvahu doktrinní přístupy v moderním vzdušném boji a vojenské teorii.

Konvenční moudrost naznačuje, že díky svému pokročilému obleku senzorů (včetně radaru AESA) by F-35 Joint Strike Fighter detekoval Su-35 dále, než by Su-35 dokázal detekovat Joint Strike Fighter. Kromě toho jsou datová spojení F-35 podle standardů NATO a síťově orientovaná informační nadřazenost pokročilejší než u Su-35. Kromě

toho mezera za vizuálním dosahem mezi těmito dvěma letadly nevychází pouze z nejmodernějších zpravodajských schopností F-35 nebo z jeho utajeného stavu. Su-35, stejně jako zbytek základní linie Flanker, je velkou platformou v segmentu taktických letadel. Kromě toho je díky vysoce tahovým motorům extrémně detekovatelný.

Celkově lze předpokládat, že F-35 zasadí první úder ve rvačce dříve, než Su-35 očekává, že souboj začal. Toto optimistické hodnocení však zpochybňují dva kritické faktory.

Za prvé, v hypotetickém scénáři preventivního úderu bude mít Izrael velmi omezenou, pokud vůbec nějakou, šanci na rozmístění bojových pátracích a záchranných misí na nepřátelském íránském území.

Kromě toho, vzhledem k vojensko-geostrategickým imperativům, izraelská letadla nebudou mít všechen čas na světě, aby splnila své poslání a vrátila se domů. Islámské revoluční gardy by hledaly každého izraelského pilota, aby získaly politický vliv. Vzdušný boj není boj v kleci, kde dva sportovci za stejných podmínek bojují v izolovaném oktagonu. V případě vojenské akce ke zdržení íránského jaderného průlomu budou muset izraelské F-35I operovat hluboko v íránském vzdušném prostoru chráněném sítí vrstvené obrany, stejně jako Su-35 CAP. Není tajemstvím, že revoluční gardy sledovaly ruský strategický systém protivzdušné obrany S-400 již dlouhou dobu.

Vzhledem k tomu, že Rusko je zoufale závislé na íránských bezpilotních letounech a raketách, může být Teherán velmi blízko k získání dohody o S-400 kromě vyspělých letadel. I když by tato smrtící kombinace neznemožnila možnost preventivního úderu, rozhodně by změnila hodnocení rizik.

Zadruhé, ačkoli současné výsledky válečných her jsou díky technologiím výpočetní simulace přesnější než kdy dříve, stále nemáme žádný hmatatelný bojový záznam, abychom pochopili, jak by zápas F-35 versus Su-35 mohl probíhat. Vraťme se k některým důležitým faktům: Na rozdíl od jiného amerického taktického letounu páté generace, F-22 Raptor, F-35 není platformou vzdušné nadřazenosti. F-35 by se proto musel spoléhat na svou tajnost,

vynikající kapacitu senzorů a pokročilé zbraně mimo vizuální dosah, aby proti Su-35 přežil. Ruský Su-35 je však učebnicový letoun vzdušné nadřazenosti s osobitou konstrukční filozofií vhodný pro lov nepřátelských plošin. Su-35 může snadno předběhnout a vymanévrovat F-35, pokud na to přijde. Téměř všechny vojenské spisy, které oprávněně upřednostňovaly F-35 před Su-35, předpokládalo, že střetnutí se ze zřejmých důvodů nesníží na vzdušný boj na dohled. Nicméně, železný Clausewitzův princip válečných bojů, faktor tření, hláskuje Murphyho zákon pro bojovníky: cokoli se může pokazit, se pokazí.

Rusko-iránská vojenská osa se stává nebezpečnou

Větší geostrategický obraz není o nic lepší než vojenské aspekty nákupu íránského Su-35. Poté, co Írán již převezl tisíce povalující se munice do Ruska, stal se hlavním dodavatelem dronových bojových systémů pro druhého největšího světového vývozce zbraní. Teherán aktivně podporuje Putinovu invazi na východ NATO, zatímco doma vede brutální zásah. To není mírový trend. Téměř každý týden se ruská armáda záměrně zaměřuje na kritickou infrastrukturu Ukrajiny a populační centra íránskými kamikadze drony Shahed-136 a Shahed-131. Horší je, že Írán je nyní připraven převést svůj Fateh-110 odvozené balistické rakety krátkého doletu na podporu Putinovy expanzivní agendy v postsovětském prostoru. Deriváty Fateh-110 nesou vysoce destruktivní hlavice a sledují kvazibalistickou trajektorii, což ztěžuje jejich zachycení. Pokud jsou íránské balistické střely dodány ve velkém množství, mohou způsobit masivní civilní oběti na Ukrajině.

Na oplátku Írán dostává od Ruska honosný obranný balíček. Špatnou zprávou je, že plánované dodávky Su-35 mohou být jen špičkou ledovce. Hypoteticky by ruské protilodní rakety a strategické systémy SAM poskytly Íránu kritické schopnosti. Některé technologie sovětských raketových motorů mohou dokonce pomoci Íránu vyvinout mezikontinentální balistické střely (ICBM) vhodné k přepravě strategického jaderného nákladu.

Geopolitika nové výzvy je vysoce dynamická. Teherán a Moskva zlomyslně vytvořily vojenskou logistickou trasu táhnoucí se od Kaspického moře k průplavu Don-Volha a Azovskému moři. Šíření íránských dronů je nyní pro NATO výzvou na východním křídle. Stejně tak pokročilé ruské stíhačky vzdušné nadvlády budou brzy chránit íránské nebe, až se režim přiblíží k získání kapacity pro jadernou válku.

K tomuto sužujícímu vývoji došlo proto, že národy jako Rusko a Írán využívají jakékoli známky slabosti. Koneckonců, hranice NATO ve východní Evropě je nyní sužována masovými hroby, jako jsou ty v Bucha a Izyumu. Ale Vladimir Putin má dobře, že Bidenova administrativa neposkytne Ukrajině taktické balistické střely ATACMS. Vládnoucí elity Íránu, které jsou v současnosti zaneprázdněny soudy a masovými popravami, vědí, že jejich transakce s drony a raketami s Ruskem znamenají jasné porušení rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2231 – rezoluce, která schvaluje jadernou dohodu. Ajatolláhům se však ulevilo, když vidí, že západní administrativy ohledně eskalace Íránu mlčí. V širším smyslu není nákup Su-35 jen obrannou dohodou, ale také strategickým projevem,